

blev forbedret saaledes, at Brugerne fik mere betryggende Vilkaar. Jeg anerkender, at disse enkelte Ændringer, der foreslaas, paa visse Omraader er Fremskridt, men i Hovedsagen er det stadigvæk det samme, vi diskuterer, nemlig dette, om man skal købe Jorden i det frie Marked og svare en bestemt Afgift af Brugene, enten Konjunkturerne gaar op eller ned. Man savner saa absolut Sikkerhed for, at Brugerne paa de Brug, der oprettes ved Statens Hjælp, selv om de er nok saa dygtige og paapasselige, under svingende Konjunkturer kan blive ved at besidde disse Brug. Derfor kan jeg ikke udtale Tilfredshed med Lovforslagene, og selv om jeg vil slutte med at anbefale mit Parti at stemme for dem, er det ikke, fordi jeg er tilfreds med dem.

Jeg kan slet ikke forstaa, hvorfor man opretholder det, der staar i § 1. Ganske vist faar Kommissionsmedlemmerne en lille Smule mere end før, og Formanden faar endogsaa sit Honorar for det Kontorarbejde, han har hjemme, fordoblet, men de skal fremdeles køre paa tredie Klasse. Hvorfor ved jeg ikke. Er det af Sparsommelighedshensyn? Det maa jo i hvert Fald have en Aarsag. Sparsommeligheden har jeg ikke let ved at faa Øje paa. Det er naturligvis lidt dyrere at slide paa Plysch end paa Træ, men det forekommer mig dog at være af meget underordnet Betydning. Vi havde for en Del Aar tilbage en Landbrugsminister, som var gammel Husmand, og han sagde, at han kunde ikke lide, man brugte det Udtryk „kun en Husmand“; der var noget nedværdigende ved det Udtryk, hvorfor skulde man bruge det? Man skulde kort og godt sige: en Husmand. Men hvad vil man nu sige, naar man lægger Mærke til, at af alle de Kommissioner, vi har her i Landet, er Husmandskommissionen vistnok den eneste, der er henvist til at rejse paa 3die Klasse. Det er kun Husmænd. Til at begynde med kørte de paa 2den Klasse, men da var der jo heller ikke saa mange Husmænd i Kommissionerne som nu. Selvfølgelig, for Sagens Realitet vil det ikke betyde noget, det vil kun betyde noget for de enkelte Kommissionsmedlemmer, hvem jeg synes, man gerne kunde have givet Ret til at køre paa 2den Klasse ligesom alle andre Kommissionsmedlemmer.

Med Hensyn til § 2 vil jeg gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Der staar i denne Paragraf, at som Betingelse for at komme i Besiddelse af et af de i denne Lov omhandlede Brug

skal man have været ved Landbruget eller været Landhaandværker i saa og saa lang Tid eller ogsaa — og det er med Hensyn til dette Punkt, jeg gerne vil rette et Spørgsmaal til Ministeren — have været Bruger af en Ejendom af den i denne Lov omhandlede Størrelse, en Bestemmelse, der gentages længere nede. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Hvad forstaaes der ved dette: „at have været Bruger af en Ejendom af den i denne Lov omhandlede Størrelse“? Forstaaer man derved Forpagtning, eller hvad forstaaer man? Prioritetsforpagtning er jo ogsaa en Forpagtning. Det var rart, forekommer det mig, at faa slaaet fast, om en Mand, der har haft et Brug i, hvad man kalder Selvejerform, af den her omhandlede Størrelse, men af en eller anden Grund har afhændet det, ogsaa kan komme i Betragtning. Det var rart at faa slaaet dette fast, siger jeg, for jeg ved, at der ude omkring i Amtskommissionerne er stor Uenighed om dette Spørgsmaal, og der træffes endogsaa indenfor de samme Amtskommissioner forskellige Bestemmelser. Derfor var det rart at faa en Udtalelse af den højtærede Landbrugsminister om hans Syn paa dette Forhold, som naturligvis vil blive en Rettesnor i Fremtiden.

Den i § 2 b. indeholdte Bestemmelse er jo nu blevet ændret en lille Smule fra den tidligere gældende. Bestemmelsen lyder nu paa, at man skal være fuldmyndig, dog som Regel ikke under 25 og ikke over 50 Aar gammel. I den gamle Husmandslov stod der, at man maatte som Regel ikke være over 50 Aar gammel. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om denne Bestemmelse skal forstaaes saaledes, at „som Regel“ angaar baade ikke under 25 og ikke over 50 Aar gammel, for Bestemmelsen kan misforstaaes, som om det var udelukket, at man kunde faa et Husmandsbrug, naar man er over 50 Aar gammel. Jeg haaber ikke, at dette er Lovforslagets Mening.

I § 6 staar der, at naar man har et Husmandssted, f. Eks. Bygninger med et lille Stykke Jord til — og der nævnes her et Jordareal fra $\frac{1}{2}$ til 2 ha —, kan man under visse nærmere fastsatte Omstændigheder faa Jord lagt ind under dette Brug. Det forekommer mig, at der her er en ikke saa lille Mangel i Lovforslagets Affattelse, for Begrebet Hektar kan jo dække over Jord af forskellig Værdi. I Omkreds er det det samme, men med Hensyn til Bonitet kan der være umaadelig stor Forskel; 2 ha af Landets bedste Jord er jo slet ikke saa lille et Husmandsbrug, medens 2 ha Jord ude paa Heden næsten ingenting betyder. Jeg